

Alegerea potrivită

Blacks

Timpul își întinde lațul peste margine de lume
cuprinzând a vieții vrajă într-un cerc fără hotar,
lăsând omului tăria unui vis să își asume
de a fi la carul vieții vizitiu sau biet rotar.

De te naști fără putere, dar cu rost de primeneală
și dorești ca viața asta să devină ce n-a fost,
vei uita de lucruri sfinte și de-a lumii rânduială,
vei deschide al tău suflet drept mândriei adăpost.

Cocoțat pe capra sortii vei cuprinde orizonturi
unde propria nalucă te așteaptă să devii
biet culegător de vise și o bancă de afronturi
când cu biciul vanității vei lovi în bidivii.

Mândru, ca un vânt ce bate peste țarina uscată
vei mușca din șfichi spinarea unor murgi neîmblânziți,
îndemnându-i ca să zboare către zarea ce s-arată,
căci le vei promite aștri ce pe cer sunt împânziți.

Nu contează că au nume, că sunt oameni ca și tine
Sau că ei sunt trăitorii în același veac ciudat,
căci prin pact cu negrul duce a lor viață-ți aparține
Tu vânzând a ta credință, a lor vis ți-a fost cedat.

Cum îți place investirea dată azi de a ta soartă
să fii rege al mândriei și al banului stapân,
chiar de simți că lungă noapte îți devine o consoartă
când la curtea vieții tale devii rege din jupân!

Biet ocnaș la urna sortii, azi suit pe tron de vise,
nicimăcar nu bagi de seamă că ți-e drumul fără rost,
căci a faimii întuneric al tău cuget îl umbrise
când ai acceptat ideea de a fi ce ieri n-ai fost.

Un galop îți este calea, anii trec pe lângă tine
și în tânguiala vieții înghiți poștele duium.
Se ridică praf în spate și în zarea care vine
se arată bura neagră și al banului huium.

Colo, la finalul vieții, într-un nimb de energie
te așteaptă glas de tunet și al judecății tron.
Ieri cules-ai bani cu clipa, azi platești neagră simbrie

și vei invoca iertare către glasul din amvon.

Căci la carul ce condus-ai, vizitiu fără iertare,
subjugând lumească lege tu ai biciuit moral
oamenii fără păcate să îți poarte a ta stare
și să îți aprobe gândul și-al tău rang dirijoral.

Azi, strivit sub apăsarea unor fapte fără cuget,
tu dai socoteală vieții, căci, din rangul prea dorit
a ramas doar umbra ștearsă și a vaietului muget
și deplângi a ta menire cand trufia ai țintit.

De te uiti înspre trecuturi, când puterea de-a alege
îți era în firea dreaptă și în cugetul sprintar,
vei vedea că dreapta soartă își ridică al ei rege
din lumescul fără faimă prin umilul, biet rotar.

Din smerenie culege raze lungi de împlinire,
spițe pentru carul vieții, le cuprinde rând pe rând
cu-a rotarului dorință de-a închide în trăire
tainica obadă-a lumii ce străluce așteptând.

De prin crânguri neumbrate, din a omeniei viță
își croiește mândra oiște îndreptată spre zenit,
unde șade și domnește peste lume o crăiță
având numele SPERANȚA, ea înseamnă infinit.

Iată, carul este gata să pornească peste creste,
să cuprindă orizonturi cu-al său zbor înaripat,
căci la oiște se înhamă murgi din tainica poveste
ce prind aripi din lumină și jărăticul mâncat.

Iar mândrul rotar privește la a lumii car zvâcnire,
cum ridică colb de stele spre al cerului avânt
și îi înțelege starea, căci, cuprins de împlinire,
el atinge Infinitul, chiar de șade pe pământ.